

Cartes

Les abraçades
dels Judes

Màrius Viella. La Bisbal d'Empordà.

Ja ha passat el que havia de passar el 27-S-2015; quan es té el Judes dins de casa, les coses difícilment surten com un voldria. Duran i Lleida fou durant molts anys al Congrés dels Diputats a Madrid el defensor dels interessos de Pujol i del Govern central de sigles com PSOE uns anys i PP altres legislatures; quan Artur Mas decideix encarrilar el procés d'independència amb ERC, el cap d'UDC decideix trencar la coalició amb CDC, i donar suport al PP per anar en contra del procés d'independència, arribant a les eleccions del 27-S-2015, sense representació al Parlament de Catalunya.

Però no només hi ha aquest de Judes al Parlament de Catalunya; tothom pot recordar la gran abraçada de Fernández (CUP) amb Mas després del 9-N, quan l'eufòria feia pensar i confiar que aquest 27-S podíem tocar la lluna amb les mans; però no ha sigut així, l'altre Judes ja fa dies que escampa arreu que no farà president Artur Mas, perquè el fa responsable dels pecats de la política de Jordi Pujol, sense tenir en compte que el tracte discriminatori que rep Catalunya per part del govern central del PP, liderat per Mariano Rajoy, amb connivència del Tribunal Constitucional, a l'hora del finançament dels serveis i del benestar que deriven del pressupost general de l'Estat espanyol, provoca situacions difícils, que de ben segur la CUP ho sap més bé que jo...

Aquesta formació, la CUP, que es defineix com a anticapitalista, democràtica i un grapat de coses més que a mi em fan una mica por, i que diu que lluita per la independència de Catalunya, s'ha convertit en el millor aliat del PP i de Rajoy, perquè es l'únic que té la clau per obrir la porta per sortir del forat suplicatori, i no la vol fer servir per no fer president Artur Mas, l'única persona de tots els 135 candidats que ha fet front a tota mena d'adversitats en la seva presidència, defensant els interessos de tots els catalans, fins i tot dels que no el volen com a president. Jo no l'he votat mai, i en la seva època de conseller hi vaig tenir algun contacte via e-mail, amb respostes als meus suggeriments, que no sempre eren afalagadors.

Voldria felicitar el Sr. Baños, per haver aconseguit un bon lloc de treball al Parlament, que el considera millor que fer de periodista, segons ha manifestat a Josep Cuní, en el seu programa, en una curta entrevista que tots els seguidors de 8aldia hem pogut veure. Ara jo tinc el dubte de si la seva eufòria es deu al lloc de treball, o per haver aconseguit els deu escons i poder fer xantatge a Junts Pel Sí.

Hem aconseguit
la majoria independentista
Montse Arbós. girona.

El món i Europa en particular veuen amb una certa incredulitat la majoria independentista al parlament de Catalunya. Com pot ser?

Han practicat la política de la por, dit mentides, bloquejat els vots de l'estranger, han impedit la votació als residents sense nacionalitat a diferència del que fan a les considerades eleccions generals, Europa i Obama s'han immiscit a canvi d'interessos particulars saltant-se l'ètica i la dignitat, hem gaudit de traduccions adaptades, amenaces varies a ciutadans des de les pensions passant pels corralitos fins a perdre la ciutadania europea, han exaltat visceralment l'odi envers en Mas i contra els catalans, han buscat dividir la població tant com han pogut (Unió ha fet la seva feina i Podem també), i a sobre amb un desequilibri absolut i totalment esbiaixat de la informació a tots els mitjans de comunicació, sense excepció.

!malgrat tenir-ho tot en contra, hem aconseguit la majoria independentista al Parlament. L'enhorabona! Això només ha estat possible gràcies a l'esforç de tots i cadascun dels catalans que desitgem la llibertat i somniem amb un país just socialment, democràtic, obert al món, inclusiu on les diferències siguin font d'inspiració i ho hem transmès amb il·lusió, amb un somriure, amb esperança perquè sabem que és possible i ho aconseguirem: el futur és nostre.

Gràcies a tots! Visca la República Catalana!

La voluntat
dels catalans

Francesc A. Picas. la jonquera.

En les eleccions plebiscitàries del 27 de desembre, la majoria de catalans han manifestat que volen que Catalunya sigui un estat independent, lliure del control del govern de Madrid. Que administri la pròpia economia, legisli les pròpies lleis, que la llengua catalana sigui l'única llengua oficial a les escoles. Que les carreteres, ferrocarrils, ports i aeroports, Catalunya les estructurin sense ingerències del Govern central.

Que a Catalunya totes les famílies tinguin un habitatge digne, unes escoles eficients, uns serveis sanitaris moderns, biblioteques, esports i diversions sanes. Unes jubilacions suficients, on ni hi hagi ningú desemparat. Una indústria i agricultura florent, on tothom tingui treball, on regni la justícia, la pau, ni explotadors.

Un ampli Mediterrani, camí del transport i del turisme. Agermanats amb Europa, amb sinceres relacions amb Espanya i el estat veïns.

Una Catalunya que recordi la història de Guifré el Pilós, a Jaume I i la personalitat de Prat de la Riba.

Que sigui respectuosa amb les tradicions i amb les creences religioses que han estat la base de la personalitat catalana. Defensa de la bellesa dels nostres rius i muntanyes, de la modernització de pobles i ciutats.

Catalans, aquests ideals són possibles si hi ha seny, voluntat i germanor, després de la victòria del 27 de setembre.

DUC (Declaració Unilateral Confederal)

Joan Boronat Lecha. blanes.

El vot favorable a la independència ha guanyat per una mínima majoria d'escons, però, declarar la independència amb una oposició de gairebé la meitat de la població no serà gens fàcil. Els opositors es divideixen més o menys en dues meitats, els federalistes i els colons unionistes radicals, la qual cosa significa una força política i social considerable, que entre independentistes i federalistes, sumem un 75% de la ciutadania, o potser més (segur que hi ha bastants federalistes entre els votants de C's). L'Estat espanyol mai canviarà la constitució per poder fer un estat federal o confederal, i com que els federalistes no s'han volgut unir a l'independentisme, unim-nos nosaltres a ells per aprofitar aquesta gran majoria ciutadana. Sense descartar la DUI, proposem als federalistes fer una DUC, però, no menys com la que té la Confederació Helvètica: administrar els nostres tributs, cultura, llengua, infraestructures, etc..

Com es fa això? Desobeint el Decret de Nova Planta i recuperant els drets institucionals, o sigui, la independència, que tenia el Principat, quan estàvem confederats amb València, Mallorca i Aragó, i a través de la Corona d'Aragó, amb Castella. Què se n'ha fet del famós «tanto monta»?

Així, ningú patirà per perdre la nacionalitat espanyola o la pertinença a la UE; els catalans pagarem la nostra part contributiva que ens pertoca a l'Estat; oferirem voluntàriament la nostra solidaritat (mai més espoli); contribuirem a poder rebre ajuts de la UE; i l'Estat espanyol, i els espanyolistes, podran seguir presumint d'una Espanya «grande».

El món ens mira, i entendre que és molt lògic i legal fer un acte de desobediència (no ben bé el que desitja la

CUP) per recobrar institucions i drets arrabassats per la força de les armes.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2015/09/30/cartes/745959.html?utm_source=rss